

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נופות**

372

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"ואמרו כל הגוים על מה עשה ה' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה"

יכולת ואי יכולת

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

לעשות הכל לתיקונן, שהתחבולה של תורתנו הקדושה היא: **"נְצַר לְשׁוֹפֵךְ מַדְּעָה" (תהלים' לד יד)**. משוך את ירך מזה! האם לא תהא תורה שלמה שלנו, כשיחה בטלה שלהם? ובזה יבואר מה שהתורה השוותה לענוש שוגג כמזיד **כשאומר: "שְׁלוֹם הָיָה לִי" (דברים' כט יח)**. שכן לא מצינו בשום מקום עונש חמור כזה שהוא חמור מכל העונשים והלא **"שְׁגִיאוֹת מִי נִבְיִין" (תהלים' יט יג)**. **הַרְמַבְּרִין ז"ל מפרש את מלת; "בְּשִׁרְרוֹת לְבַי אֶלְפִי"; 'הַתְּאוּהָ הַגּוֹבֵרֶת וּמַתְחַזְקֶת בְּלֵב, תִּקְרָא שְׂרִירוֹת. כִּלְשׁוֹן חֲכָמִים; (בבא בתרא' קס) 'שְׂרִיר וְקִיּוּם'. וְכֵן; "בְּשִׁרְרֵי בְּטָנוֹ" (איוב' מ טז).**

זוהי האמתלה של; **"שְׁלוֹם הָיָה לִי פִי בְּשִׁרְרוֹת לְבַי אֶלְפִי" לֵאמֹר; הַאֲלוֹת הִלְלוּ לֹא מְכוֹנּוֹת אֵלֵי, כֹּל הָאֲנָשִׁים אֵינֶם כְּמוֹנֵי, לִי יֵשׁ טֵבַע חֶזֶק, אֲנִי מְצוּי בְּסִבְיַת אַחֶרֶת, אֲנִי גּוֹדְלֵתִי וְהוֹרְגֵלִיתִי בְּאוֹפֵן אַחֵר. וְנִמְצָא כִּי טַעַנְתָּ הִיא שֶׁהוּא כְּאוֹנֵס וְשׁוֹגֵג, אֵין לוֹ כַח הַבְּחִירָה וְהִרְיָהוּ רִשְׁעֵי בְּפִנֵי עֲצָמוֹ, "שִׁרְשֵׁי פְּחָה**
הַמִּשְׁךָ בְּעַמ' 2 <<<

עד כמה מסוגל האדם לסבול, עד כמה הוא יכול להתאכזר, **כַּמֵּאָה"כ: "הִקְפָּה קָדְ וְהִעֲנֶנְהָ... תִּרְבַּע עֵינַיָּה פְּאִישׁ חִיקָה וּבִכְנָה" (דברים' כח נו)**. וכן יחיה במצב ש'**נִקְוֵי סִיָּדִי תִּלְאִים לֶךָ מִנְּגִד" (דברים' כח טו)** ההיפך מטענתו שלא יתכן כי יוכל לחיות חיים שכאלה. והרי אנו רואים בכלל, כי האדם בנוגע לחייו החומריים, משתמש בכל התחבולות, אולי יעלה בידו להצליח. לא כן באשר לחיי הנפש ולרוחניות, שלא יעשה מאמצים כל עוד לא יהיה בטוח בהצלחתו. חז"ל ציירו לנו את הכרזת ר' אלכסנדר; **"מֵאֵן בְּעֵי חַיִּי? מֵאֵן בְּעֵי חַיִּי? כִּנּוּף וְאֵתוֹ כּוֹלֵי עֲלֵמָא לְגַבִּיהַ... (ע"ז' ט)**. שהוא רצה להוכיח להם כי אהבת החיים גדולה כ"כ עד שבני אדם רצים מיד, ללא כל בירור מוקדם, בגלל איזו הכרזה שנותנים חיים ארוכים, למרות שזה נגד השכל, כי כלום התחת אלוקים הוא. אך רצון החיים כ"כ חזק הוא, עד שמרשים לעצמם להתבזות ולשים עצמם כשׂוטים. וא"כ מכל שכן שבעד נפשו והרוחניות שצריך האדם

בפ' 'תבוא' ישנן צ"ח קללות איומות ונוראות, יוצאות מפי הקב"ה מקור החסד והרחמים. **וְאֵיתָא בְּחַז"ל; 'בִּשְׂעָה שֶׂאֲדָם מִצְטַעַר שְׂכִינָה מֵה לְשׁוֹן אֹמֶרֶת? קִלְנֵי מֵרָאשֵׁי קִלְנֵי מִזְרוּעֵי' (סנהדרין' מו)**. וכאן גדול הכעס עד שהכתוב מעיד שהגוים יתמהו וישאלו; **"מֵה חָרִי הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה". וְמֵהִי הַתְּשׁוּבָה? "עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת פְּרִית ה' אֲלֵקֵי אֲבֹתָם" (שם' פס' כד)**. והיינו; שבשביל תיקון החטא צריכים להצטרף ולהזדכך בכור היסורים הזה. **וְאִפְשָׁר לֹמַר; כִּי כֹל עֵיקַר הַתּוֹכַחָה הוּא לְהִרְאוֹת לְאָדָם שְׂכַל אִמְתְּלוֹתָיו הֵן בְּטִלוֹת, כְּמוֹ לְמַשֵּׁל שֶׁהָאָדָם טוֹעֵן שְׂאֵינְנוּ יֹכֵל לְהִיּוֹת אֲכֹזֵר עַל בְּנֵי בֵיתוֹ. וְאִי אִפְשָׁר לְקַיֵּים אֶת הַדְּרֵשׁ שֶׁל; "שְׁחִירוֹת פְּעוֹרָב" (ש"ה' ש' ה יא) **בְּמֵי שְׂמֵשִׁים עֲצָמוֹ אֲכֹזְרֵי עַל בְּנֵיו וְעַל בְּנֵי בֵיתוֹ כְּעוֹרָב' (עירובין' כב)**. וכן טוען האדם שאי אפשר לו לחיות חיים של בטחון בשם ולהסתפק בפת בסלו, על כך באה כלפיו התוכחה להצביע בפניו כי יכול יוכל, מראים לו לאדם**

תמונות מהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בכולל באלעד, אילת ובסליחות במוצ"ש

>>> המשך מעמ' 1

ראש וְלַעֲנָה" ('דברים' כט יז), כי הוא כופר בכח הבחירה.

הרמב"ם כתב בהל' 'תשובה' (פ"ה ה"ב); 'כל אדם, ראוי לו להיות צדיק כמשה רבינו, או רשע כירבעם'. וחז"ל אמרו ש; 'שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם... תשובה' ('נדרים' לט). ואם הוא בא ועושה את עצמו כשוגג, מודדים לו בעונש של מידה כנגד מידה, מענישים אותו בעבור שוגג, כיון שכופר ואומר: "שְׁלוֹם יְהִי לִי" ('דברים' כט יח) שאין לו מציאות של מזיד ורצון.

ומזה נראה את גודל תועלת של לימוד המוסר, שלכל הפחות מסיר מעל עצמו את האמתלא של; "שְׁלוֹם יְהִי לִי" ('שם'). הוא דואג ומצטער על הכשלון ומהרהר בתשובה. וזה כבר ריוח הוא, שאפילו אם לא יעלה בידו להיעשות בעל תשובה, אבל על כל פנים יצא מכלל; "לְמַעַן סְפוֹת הַכֶּהֱנָה אֶת הַצִּמְמָאָה" ('שם'). יצא מן הכלל של שוגג כמזיד. ('המוסר והדעת' ח"ב).

"נִיאָמַר אֲלֵהֶם בְּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצֹאת וְלָבוֹא וְה' אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה" ('דברים' לא ב)

'ורבותינו אמרו; "מלמד שנסתמו ממנו מעינות חכמה. והיה זה במעשה נס, שלא ידאג לתת גדולה ליהושע בפניו"' ('רמב"ן' שם). מכאן אנו רואים עד כמה חכמתו של משה רבנו טהורה, זכה ונצחית ללא כל ערבוּב וללא כל שמץ דק מן הדק, צריכים היו לנס שיסתמו בפניו מעינות החכמה. לולא הנס לא היו נשכחים אצלו לעולם, נצחיות אינה משתכחת ואינה מתמעטת.

חכמתו של משה נבעה מזיו החכמה העליונה, היא היתה קנויה וחדורה בגופו ובנשמתו, עד שבדרך הטבע אי אפשר היה שתשתכח ותתבטל ממנו. והקב"ה ברא יצירה חדשה בחכמתו של משה, שישכח את החכמה ותיסתם בפניו, כי כל דבר הנעשה ע"י נס הוא בריאה, את החכמה ואת אש התורה אי אפשר לכבות, או לשרוף, רק ע"י שינוי הטבע אפשר היה לסתום את החכמה בפניו.

"וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת הַלְוִיִּם נֹשְׂאֵי אֲרוֹן כְּרִית ה' לֵאמֹר: לָקַח אֶת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְנִשְׁמַתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן כְּרִית ה' אֲלֵיְכֶם" ('דברים' לא כה-כו). 'מדרש; באותו יום של שבעה באדר, קודם פטירת משה רבנו, כתב י"ג ספרי תורה לשנים עשר שבטים. וקרא לכל שבט ושבט והוכיחן. והזהירן על התורה ועל המצוות. אנשים בפני עצמן ונשים בפני עצמן. ואמר להם: "הזהרו כלכם בספר התורה הזה

שאני נותן לכם, לשמור ולעשות". וספר תורה אחד לקח והניחו לצד ארון הברית. וי"א; שירד גבריאל ונטל את התורה מידו של משה והעלה אותה לב"ד הגדול שבשמים. הרי להודיע צדקתו של משה בפמליא של מעלה, שנאמר: "צַדִּיקַת ה' עֲשָׂה...". ('דברים' לג כא). ולא עוד, אלא שצדיקים שבמרום קורין בו; בשני ובחמישי ובשבתות ובראשי חדשים וימים טובים' ('בעלי תוס' 'שם' לא כו).

האריז"ל אומר; כי לכן הוציא הקב"ה את בני ישראל ממצרים בכבודו ובעצמו; 'לא ע"י מלאך ולא ע"י שרף ולא ע"י שליח' ('הגדה של פסח') כי גם המלאך בעצמו היה יכול להשתבש שם באוירה של טומאת מצרים כשיעבור בה, אבל משה רבנו שגופו נזדכך בענני הכבוד בהר סיני עד שנעשה כולו רוחניות, שגם הגוף שלו היה כולו חזור קדושה וכולו נשמה, שנעשה לחומר דק כזה כמו חומר העליונים, שהיה ראוי ומתאים להזדווג עם עולם העליון. וכאשר כתב את הספר תורה, לא נחסרה לא נפגמה ולא נשתבשה על ידו.

באותה זרעה ובאותה צורה כפי שלקחה ממרום, לא נשתנתה כמלוא נימה. ידיו טהורות היו, ידיו שאחזו בכסא הכבוד נעשו כשני לפידי אש, אש נצחית בל תמוט. והידים הללו כתבו את התורה בלי שינוי ובלו כל השפעה מאוירת העוה"ז. לכן ראוי היה כתב ידו של משה להתאחד עם העולמות העליונים, להילקח שוב אל מקור מחצבת חכמת התורה.

משה גופו וכל אבריו היו כלי קודש טהורים. והנשמה לא רצתה לצאת מגופו, **באמרה: 'יש גוף טהור בעולם יותר מגופו של משה...? לכן אני אוהבת אותו ואיני רוצה לצאת ממנו. אמר לה הקב"ה: "נשמה! צאי אל תאחרי ואני מעלה אותך לשמי השמים העליונים ואני מושיבך תחת כסא כבודי, אצל כרובים ושרפים וגדודים"'**. (ואחר כל זאת ביקשה הנשמה מהקב"ה); **"בבקשה ממך, תניחני בגופו של משה"'** ('מד"ר 'ברכה' יא). הרי שהנשמה מצאה נחת רוח בגופו של משה, כמו בעליונים תחת כסא הכבוד.

עד כאן הגיעה מדרגת חכמתו של משה רבנו ע"ה, עד שתורתו היתה ראויה להילקח ולעלות לשמים כמות שהיא, מבלי למצוא איזה פגם בחכמתו. ולהודיע צדקתו של משה, אמרו ז"ל; סוד הזה, של לקיחת תורתו של משה לב"ד הגדול. גילו לנו, להודיע את מדרגת חכמתו של משה, טהרת לבו שנושקת עם הרקיעים. **'ולא עוד, אלא שצדיקים שבמרום קורין בו; בשני ובחמישי ובשבתות**

ובראשי חדשים וימים טובים' להודיע צדקתו של משה.

על ר' חנינא בן דוסא סיפרו חז"ל; '... בעא רחמי; יצתה כמין פיסת יד ויהבו ליה חד כרעא דפתורא דדהבא. חזאי בתלמא, עתידי צדיקי דאכלי אפתורא דדהבא דאית ליה תלת כרעי ואיהו אפתורא דתרי כרעי. אמרה ליה: "ניחא לך דמיכל אכלי כולי עלמא, אפתורא דמשלם. ואנן, אפתורא דמחסר?" אמר לה: "ומאי נעביד?" "בעי רחמי, דנשקלינהו מינדך!" בעי רחמי ושקלוהו. תנא; גדול היה נס אחרון, יותר מן הראשון. דגמירי; דמיהב יחיבי, מישקל לא שקלי'. ('תענית' כה).

ונשאלת השאלה, במה גדול נס האחרון מן הנס הראשון? ולמה אין שוקלים בחזרה לשמים? וי"ל ע"פ רעיונו הנ"ל; הרוחניות בשמים, היא טהורה זכה ונצחית. וכאשר היא יורדת לאוירת העוה"ז משתנה זיוה, כמ"ש בזה"ק 'בהעלותך' שגם המלאכים משתנים. וגם זיו של המן שירד למטה בארץ נשתנה.

ולכן כשירד מן השמים לר' חנינא בן דוסא כמין 'כרעא דפתורא' שהוא מין רוחני, הרי בדרך הטבע היה לו להתמעט ולשנות צורתו, שלא יהיה דומה למה שהיה קודם שירד לעוה"ז. מה עוד שהאדם המקבל לידו את הרוחניות, הריהו מלכלכה ומפחית מערכה, מכאן נקל להבין שאם הרוחני נעקר ממקומו ומקורו העליון, שוב אינו מתאים להתאחד בחזרה עם אור העליון הטהור והזך. ואם קיבלו בחזרה את ה'כרעא דפתורא' מר' חנינא בן דוסא, הרי זה ממש נס גדול יותר, מן הנס הראשון שזה ניתן לו מן השמים.

מובן אפוא מדוע 'מיהב יחיבי' מן השמים, מדוע קל יותר ליתן, מלקבל בחזרה. כי בחזרה, אין הדבר באותה שלמות כמקודם, אין צורתו שוה לחומר הראשון. אבל ידיו של ר' חנינא ב"ד היו טהורות ולא לכלכו ולא פגמו בחומר העילאי, מחשבתו לא פגמה אותו. והאירא אשר בסביבתו של רחב"ד אף היא לא פסלה, עד שה'כרעא דפתורא' יכול היה לחזור לשמים להתאחד מחדש עם אירא דלמעלה. לכן 'גדול היה נס אחרון, יותר מן הראשון'.

'בשעה ששמעו ישראל: "אֲנֹכִי ה' אֱלֹהֶיךָ" ('שמות' כ כב) נתקע תלמוד תורה בלבם. והיו למדים ולא היו משכחיך' ('שיהש"ר' א טו). דבר ה', הנכנס בלב האדם, אינו נשכח בשום אופן. ואם הוא נשכח, אות וסימן הוא כי רוחניותו מעורבת בכחות טבעיים ומידות בלתי טהורות. ודרכו של הטבע, שהוא נפחת אין סוף. ('אור חדש'). ■

חובות

"ושבת עַד ה' אַלְקִיךָ"

בשגרתיות המשעממת של החיים ומקטר על כל דבר, לאדם ששמח בחלקו ועובד את ה' בחדוה וברננה. ב'תשובה' אמיתית, אין שחור בעינים. כל העולם מחייך אליך בצבעוניות עליזה. הכל פורח. הכל זורח. כשכך חושב האדם על התשובה, הוא רץ לקראתה. הוא שמח על כל תקון שהוא עושה באישיותו. **חש את האושר הגדול שבשחרור מכל מועקה מוסרית וחטא כלפי הקב"ה.** יתכן, שבתחילת התהליך של ה'חזרה בתשובה', אדם יחוש עקב השינויים בהרגלי חייו, בתחושה של צמצום וקושי מסוים, זה השלב שבו כורתים את החלקים הרעים שבנפש. תהליך זה, יכול לקחת זמן מסוים ולהיות מלווה בעליות ומורדות, בקשיים ובהתמודדויות, אך לאחר שלב זה, מגיעה ההתמתחות, שאיפה של אוויר פסגות ושמחה עצומה. כך גם בגלגל השנה; השלב הראשון, מגיע בחדש אלול, הימים הנוראים, יום הדין ויום הכפורים. **לאחר מכן, מגיעה השמחה העצומה;** שמחת סוכות ושמחת תורה, שמחת השחרור מהכלא, "כלא החטאים"... ('ברכת שמעון') ■

והלאה, אפשר את המאזן, אשתדל לחיות בחשבון, אמנע מעבירות ואצבור עוד ועוד זכויות". יאיר לו הבורא יתברך פניו, ישמוט את חובו ויפתח לו דף חדש. ('מעין השבוע')

יש אנשים, הרואים בתשובה דבר מאיים, מפחיד, פנאטי... אך האמת היא, כשמתקרבים ומבררים בצורה נכונה, נהפוך הוא, אלו החיים המאושרים ביותר עלי אדמות. **נצטט בשורות הבאות מהחוברת "שובי נפשי":** "למה אנשים לא רוצים לחזור בתשובה? נדמה להם, שזה יעשה 'לא טוב' לחיים שלהם. כשאתה אומר 'תשובה' לאדם, **ישר הדמיונות מתחילים לרוץ לו בראש;** "לחזור בתשובה? זה לא לעשות מה שבא לי... חסר כחות ורצונות. לשעבד את עצמי. שחור בעינים". אך זה לא כך, ההפך הוא הנכון. **'תשובה'** היא; **לעשות מה שאני רוצה.** רוצה באמת. זה **לשעבד את עצמי למה שאני באמת!** להיות מלא עצמות, מלא רצונות אדירים, לפעול ולעשות, לקדם ולבנות, לתקן את העולם, להפוך מבן אדם בינוני ורגיל, לאדם חי ותוסס, מאדם ששקוע

ראש השנה קרוב כ"כ ועומדים אנו חרדים ונבוכים. מה אפשר להספיק לעשות בימים המעטים, כיצד ניתן לתקן בהם שנה שלמה, פגומה וחבוטה. **משולים** **אנו לאדם המקבל טלפון ממנהל סניף הבנק:** "אתה נמצא ביתרת חובה של מאה אלף ש"ח, כבר החזירו לך תשע המחאות. אם לא תסדיר את החשבון בתוך שבוע ימים, יוחזר הצ'ק העשירי ותכנס לחשבון מוגבל לשנה תמימה". חשבון מוגבל, אלו בזיונות?... כל הצ'קים יחזרו, כולם ידעו מכך ויהססו לסחור עמו! אך מה יעשה? הלא גם אם יעבוד בפרך כל השבוע, בלילות ובימים, לא יצליח להרויח את הסכום. ואם יביא אלפיים ש"ח ועשרת אלפים, הרי לא יועיל בכך. לבו נוקפו על שחי בלי חשבון, פיזור צ'קים ללא כיסוי. הכל נכון, אבל את העבר אין להשיב. ומה יועיל צער?! **לאושרנו, החשבון במרום מתנהל אחרת.** המנהל, הוא אבינו הטוב והמטיב. **ואם בא לפניו בעל החשבון ומודה בטעותו ואומר;** "צר לי שהכנסתי את עצמי לחשבון חובה, צר לי שחייתי בלא חשבון ולא הרביתי במצוות כדי להגביר את צד הזכות. מעתה

חכם וטפש

אחד בכל יום ויום, עד שמסיים כל התורה כולה". אמר הקדוש ב"ה: **"לא נפלאות הוא."** ואם נפלאות היא? **"מפך!" שאין אתה עסוק בה! הוי;** **"פי המפנה הזאת"**. (מדרש רבה 'דברים' פרשה ח פס' ג) ■

אומר: **"מי יוכל להביאו?"** ופקח אומר: **"לא אחד תלה אותו!"** מביא סולם, או קנה ומוריד אותו. כך כל מי שהוא טיפש, אומר: **"אימתי אקרא כל התורה?"** ומי שהוא פיקח, מהו עושה? שונה פרק

"פי המפנה הזאת אשר אנכי מפנה היום לא נפלאות הוא מפך ולא רחקה הוא" ('דברים' ל"א)

"א"ר ינאי: "למה הדבר דומה? לככר שהיה תלוי באויר. טיפש

זכרון

כח הזכרון, שנחלש מאד לאחרונה". ר' אלימלך בירך את החסיד במילים **חמות ובין השאר אמר לו:** "אם רוצה אתה בסגולה טובה לזכרון, עליך להרבות בתשובה. **שכן שנינו במסכת 'יומא'** (פ"ו); **'גדולה תשובה, שמגעת עד כסא הכבוד'**. וכבר מובטחים אנו מפי הקדמונים; **'כי אין שכחה לפני כסא כבודך'** (מברכת 'זכרונות' ב'מוסף לראש השנה') ■

לקראת צאתו לדרך. **שאל אותו הצדיק, כדרכו בקדש:** "כלום, אין בפיך בקשה כלשהי, בפרוס השנה החדשה הבאה עלינו לטובה?" **השיב החסיד בנימה של הכנעה ויראת כבוד:** "בלז'נסק למדתי, שראוי לו לאדם לקבל באהבה, כל מה שגזר לו הקב"ה בגשמייות וברוחניות. אך כיון שהרבי פתח לי פתח לבקש דבר מה לקראת השנה החדשה, הריני מבקש שיתפלל למעני, שישוב ויתחזק אצלי

מעשה בחסיד אחד, ששהה רוב חדש אלול, בהצרו של ר' אלימלך מליז'נסק, בעל 'נועם אלימלך' והתפעל מהליכותיו של הצדיק ב'תודש הרחמים והסליחות'. סמוך לראש השנה, בקש החסיד לשוב לעירו ולביתו, כדי לעשות את הימים הנוראים ואת חג הסוכות שלאחריהם במחיצת אשתו ובניו. וכדרך חסידים, נכנס האיש אצל הצדיק, כדי ליטול ממנו ברכת פרידה

פרשת 'נצבים'

"פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה"

שרש פרה ראש ולענה ר"ת 'שופר'

משל למה הדבר דומה; לאיש מלחמה, שהאויב רודף אחריו, לאחר שהכהו מכות נמרצות. נקל לשער, שאם הלוחם יתעכב כדי לרפא את פצעיו, ישיגהו האויב הרודף אחריו ועלול אף להמיתו. כיון שכך, משקיע הלוחם כל כוחותיו כדי למלט נפשו מרודפיו. בהגיעו למקום מבטחים, הוא מתפנה לטפל בפצעי גופו. "כיוצא בכך" אומר המגיד מקונו'ניץ "צריך לנהוג בעל תשובה אמיתי; ראשית דבר; עליו לברוח מן החטאים שלקה בהם בעבר. ולאחר שחש עצמו בטוח בדרך החדשה שבחר לעצמו, יתפנה לתיקון הפגמים שדבקו בו קודם התשובה".

ה'סבא מנוברדוק' היה אומר: "גדולה תשובה, מכל מיני עסקים המצויים בעולם". ששנינו במסכת 'יומא' (פו) משמו של ריש לקיש: "גדולה תשובה, שזדונות (עבירות במזיד) נעשות לו (לבעל תשובה) כזכויות'. נמצאנו למדים מכאן; שהתשובה היא בבחינת 'עסק מצוין' לכל אדם, שהרי גם ההפסד נהפך כאן לרווח. והחובות של בעל התשובה, נחשבות לו 'כזכויות'.

"לא בשמים הוא.. ולא מעבר לים הוא.. כי קרוב אליה דרך מאד" (דברים' ל יב-יד)

בעל 'חידושי הרי"ם' היה אומר: "אדם מישראל, המבקש לדבוק בתורה בלב שלם, אפילו היתה התורה; 'בשמים', או; 'מעבר לים', היה מוכן לילך אחריה כדי להשיגה! אליו התורה קרובה מאד. והוא זוכה בסיעתא דשמיא, לעמוד על כל צפונותיה וסודותיה.

"ראה נתיי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המנות ואת הרע... ובחנתם בחיים" (דברים' ל טו-יט)

הצדיק ר' יואל מסאטמר; הפנה בשיחותיו חיצונית בקורת כלפי הפשרנים, המגלים חולשת הדעת בקיום מצות התורה ולעתים "פסחים על שתי הסעפים" (מלכים)

"הנסתרת לה' אלקינו ונהגלת לנו ולקנינו עד עולם" (דברים' כט כח)

מובא בשם הגאון מוילנא זצ"ל: מי שאינו מאמין ב'נגלה' ב'נסתר' (בחכמת ה'נסתר'), סימן הוא; שב'נסתר' (בסתר לבו) אינו מאמין אפילו ב'נגלה' (בתורה שבכתב ושבע"פ). כשנמסור את כל ה'נסתרות' שלנו; הכונה והמחשבה "לה' אלקינו", לקיים את ההלכה "בכל דרךך דעהו" ('משלי' ג ו). ואמרו חכמים; 'כל מעשיך יהיו לשם שמים' ('שלחן ערוך' או"ח סימן רלא). כך נהיה בטוחים שלא ישלוט השטן והסטרא אחרא ב'נהגלת'; בדברים הגלויים, המעשה והדבור שלנו. ומעשינו ודברינו הטובים יעמדו להיות; "לנו ולקנינו עד עולם". ('בן איש חי' דרושים)

שני זמנים הם לגאולה העתידה; האחד; 'נסתר' הוא ואינו ידוע אלא להש"ת בלבד, היינו; בבוא העת הקבועה. ואילו השני; זמן 'נגלה' הוא, היינו; בזמן שישאל יחזרו בתשובה. כפי שמצינו; "'היום" אם בקולו תשמעו' ('סנהדרין' צח). עוד היום יוכל משיח לבוא אם; 'בקולו תשמעו'. זמן זה תלוי בנו ובמעשינו, אם נשוב בתשובה שלמה, או אם ח"ו, לא! זהו שאמרה תורה: "הנסתרת לה' אלקינו" (דברים' כט כח). הזמן הקבוע, 'נסתר' הוא מאתנו וידוע רק לה'. אולם; 'נהגלת', הזמן ה'נגלה', תלוי הוא; "לנו ולקנינו עד עולם" ע"י; "לעשות את כל דברי התורה הזאת". שכן, ע"י תשובה ומעשים טובים, יכולים אנו להחיש את זמן הגאולה אפילו להיום. (כתב סופר)

"ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקלו" (דברים' ל ב)

המגיד רבי ישראל מקוזניץ היה אומר: 'הרוצה לשוב בתשובה שלמה, לא ישים לב לפגמים שדבקו בו. ולא יהרהר כיצד יוכל לתקן פגמים אלה, אלא בראש ובראשונה יכוון כל כחותיו הנפשיים להמלט מיצה"ר הרודף אחריו, אלא יתאמץ לעבוד את השי"ת במידת האהבה והיראה.

"פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" (דברים' כט יז)

אומרים חכמי ישראל; ראשי התיבות של; "שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה" מצטרפים למילה 'שופר'. שכן תקיעות השופר מהרירות את השומע ומעוררות אותו לתשובה, כדברי הנביא 'עמוס': "אם יתקע שופר בעיר ועם לא יתחדו" (ג ו). לכן קבעו הקדמונים לתקוע בשופר כל חדש אלול, שהוא 'חדש הרחמים' והסליחות. ומכה התקיעות בימי אלול, יעקרו מלב האדם כל השרשים הרעים, המשחיתים את הגוף ואת הנפש.

"והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשקרתי לבי אלף" (דברים' כט יח)

על דברי הכתוב כאן, מעיר ר' אברהם שמואל בנימין סופר בעל 'כתב סופר': מצויים בתוכנו אנשים, הנכנעים ליצה"ר ועוברים עבירות רבות. ובכל זאת, הם מצדיקים את עצמם בטענה, שהעיקר הוא 'לב טוב' כאילו מי שניחן ב'לב טוב' הותרה הרצועה לגביו ואין מי שיאמר לו מה תעשה. כלפי אנשים אלה קורא משה רבנו באזני כל קהל ישראל סמוך לפטירתו: "והתברך בלבבו" מי שמתברך ומתפאר ב'לבבו הטוב'; "לאמר שלום יהיה לי, כי בשקרתי לבי אלף" וסבור בטעות, שלא יארע לו דבר, אפילו מהלך כל הימים אחרי נטיות הלב ועובר עבירות רבות, קוראת כלפיו התורה: "לא יאכה ה' סלח לו" (דברים' כט ט). שלפי תורת ישראל המקורית, נידון כל אדם בראש ובראשונה ע"פ מעשיו; והלב הטוב אינו אלא מכשיר ואמצעי, להגיע על ידו למצוות ומעשים טובים.

בענין זה, היה אומר רבי יחזקאל מקוזמיר; מי שמתנער מקיום מצוות מעשיות, בטענה המיתממת, ש'רחמנא ליבא בעי' (לשון רש"י ב'סנהדרין' קו), שדי לו לה' הרחמן בלב טהור ונכון, של האדם ובמשחבתו הטובה, אף הקב"ה ישלם לו שכרו במחשבה בלבד ולא במעשה, מידה כנגד מידה.

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

מִימֶיךָ (דברים' כט י). איש אל ישתמט מחובתו ואל יטיל את המלאכה על שכמ הגדולים. (בוצינא דנהורא)

פניה ראשונה

אף כי יתודו ישראל על עצם העברות, אבל אם לא יחזרו בתשובה על הפניה הרעה הראשונה אשר הביאה אותם לידי העבירות הללו, יהיו ראויים שוב לעונש. שכן, לענין תשובה זהו העיקר; שיש להתחרט על הפניה הרעה הראשונה, שהיא הגורמת לכל העברות. **כפי שמפרש רש"י את הפסוק: "אֵל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלֹהִים"** (ויקרא' יט ד) **שאם אתה פונה אחריהם, סופך לעשותן אלהות'**. הוא אשר אמר הקב"ה: **"וְאֲנֹכִי הִסְתַּר אַחֲתֵיךָ... כִּי פָנָה אֵל אֱלֹהִים אַחֲרַיִם"** (דברים' לא יח). אעניש אותם על הפניה הראשונה, שעליה טרם חזרו בתשובה. (תורת משה')

הסתר פנים, מדוע?

הסתר פנים נגרם, בעיקר, מכך שבעת צרה, אין ישראל פונים מיד ובמישרין אל השי"ת בתשובה ובתפילה, אלא תחילה מבקשים הם הצלה ע"י אמצעים טבעיים ואנושיים, כיון שהם תולים את העונש בסיבות מדיניות, או כלכליות. והיינו; **"כִּי פָנָה אֵל אֱלֹהִים אַחֲרַיִם"** (דברים' לא יח). אלמלי היו פונים לאלתר אלי, לא הייתי ממילא מסתיר את פני. (לפי ה'ספורנו') ■

ישראל מצווה מהתורה; **"לְבַלְתִּי רִים לְכַבּוּ מַאֲחִיו"** (דברים' יז כ). והוא צריך להתנהג עם כל אחד מישראל באהבה ובאחזה להימנע מן היהירות וההתנשאות על הזולת. אך בשעת מילוי תפקידיו הממלכתיים לעיני בני עמו, עליו לנהוג בתקיפות וביד רמה, כי; **'מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול'** (כתובות' יז). ואף משה רבנו, מדריך כאן את יהושע תלמידו, העומד לקבל ממנו את שרביט המנהיגות; **"לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל חֶזֶק וְאֶמֶץ"**. כשאתה נצב מול המוני העם, אל תרבה בגינוני ענוה ושפלות רוח. ואל תגלה חולשה ומורך לב במנהיגותך, אלא זרוק מרה בבני העם, בלא ויתורים ופשרות, או אז ינהגו בך ההמונים, בכבוד ובדרך ארץ וישמעו לך בלא היסוסים".

חובת הכלל

דרכו של עולם, בשעה שמתעורר צורך לפעול ולעשות למען היהדות, לנהל מלחמת מצוה למען כבוד שמים, אומר כל אחד; "מה אני ומי אני? דבר זה, ראוי שיטפלו בו הרבנים, האדמו"רים, עסקני הציבור המובהקים. ולא אני, האדם הפשוט...". ברם, טעות חמורה היא, הגורמת להרבה נזקים. כשהדבר נוגע; **"לְפָנַי ה' אֱלֹהֵיכֶם"** (דברים' כט ט) כשהמדובר הוא בכבוד שמים, מן הצורך שיהיה; **"אִתְּם נִצְבִים הַיּוֹם פְּלִקָּם"** (שם') הכל חיבים להתגייס לפעולה, גם; **"רְאֵשֵׁיכֶם שְׂבָטֵיכֶם"** (שם') וגם; **"מִחֶטֶב עֶצֶד עַד שָׂאֵב"**

א יח כא) במקום שדרושה תקיפות ועמדה בלתי מתפשרת למען ערכי היהדות. באחת משיחותיו, קרא ר' יואל באזני שומעיו את הכתוב **הבא בפרשת 'נצבים': 'רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב...'** וכה אמר: "משה רבנו, מעמיד בדברי הפרידה שלו לבני ישראל, שתי דרכים אפשריות ודורש מכל אדם לבחור לו אחת מהן. **נמצאנו למדים מכאן;** שאדם מישראל אינו יכול להלך בשתי הדרכים כאחת ולפנות כמוכה סגורים פעם לכאן ופעם לשם, אלא עליו לבור לו את הדרך הטובה, שהיא דרך החיים, **ככתוב בסדר הפרשה: 'וּבְחַרְתָּ בַחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה'** (דברים' ל יט).

כחו של הרגל

הרב שבדרון זצ"ל מביא בשם הרב מבריסק זצ"ל שפירש את הפסוק: **"וּתְרָאוּ אֶת שְׂקֻצֵיהֶם וְאֶת גְּלִילֵיהֶם"** (דברים' כט טז) שבתחילה; כשאדם רואה עבודה זרה, היא נראית לו כשיקוץ וגילול. אך בפעם השניה; שהוא רואה אותה, הוא רואה אותה כ"עֵץ וְאֶבֶן". ובפעם השלישית; כח ההרגל עושה את שלו והוא רואה את העבודה זרה ממש כ; **"כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם"**.

"וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לַיהוָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל חֶזֶק וְאֶמֶץ" (דברים' לא ז)

מעיר כאן הגאון רבי מאיר שמחה מדוינסק, בעל 'משך חכמה'; "מלך

הרב זכריה יצחק שליט"א
קריאה בתמימות לימים הנוראים ב-10 ש"ה בלבד
 ניתן להשיג במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק 03-677779

בת ים היכל התרבות סמטת אופיר 3 שלישי כח' אלול 27/9/11
 השערים יפתחו ב-20:00 תחילת החוכנית 20:30
 כניסה 10 שקל

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV
 בימים שאין הרצאות של הרב אמנון יצחק שליט"א מתקימות הרצאות בשידור חי ב'אולפן שופר'
 ע': הרב וסרמן, הרב גלזר והרב יוחאי חנאסר

השקפה

"וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח"...

השקפה אמיתית וצרופה

ללמוד תורה וללמדה כפי שנתנה בסיני. שהרי התורה מקפידה מאד שילמדו אותה כדרך נתינתה בסיני ובצורה שקיבלנוה מדור דור. התורה אינה צריכה "חסדים" ממישהו, שהרי יש לה הבטחה מהקב"ה שלא תשכח. ולכן היא אינה מוותרת כלל וכלל".

כן אמר הגר"ח, כנגד כל אלו שטענו, שאם לא יקבלו את בקשת השלטונות, יסגרו הישיבות ותבטל תורה מכלל ישראל ח"ו. ולכן צריך, לפי דעתם, לותר במקצת, כי מוטב להסכים לבקשתם ולקיים על ידי זה את התורה.

כאשר אחד הנאספים העיר: "ומה יהיה אם הרבנים אינם רוצים ללמדה בצורה הזו שהגר"ח מציג?" **ענה לו הגר"ח:** "אם כך, תהיה התורה אצל הסנדלרים והחייטים ולא אצל הרבנים. אבל הבטחה ברורה מובטחת לה, שלא תשכח לעולם כצורת ה' המסורה לנו.

בענין זה מספר הרב ניימן בספרו 'דרכי מוסר': כי היה נוכח פעם באסיפת רבנים בוילנא, שבה השמיע ה'חפץ חיים' זצ"ל את דברו. וכה היו דבריו: "כאשר חפצים אנו לדעת על אומן מסוים, סנדלר, או נגר.. האם יש לו ספוק ממלאכתו, בידינו לבדוק את הדבר. אם מוסר האומן את אומנתו לבניו אחריו, הרי זה סימן לשביעות רצון. אך אם רואים אנו, ששלחו ללמוד אומנות אחרת, הרי זו ראייה שאינו שבע רצון מאומנותו! אם חפצים אנו לדעת ולבחון את מצבנו בשמירת התורה והמצוות, המבחן מסור בידינו; אם אנו מנחלים לבנינו אחרינו את דרך התורה ושמירת מצוותיה, סימן הוא, שאנו אוהבים את התורה. אבל, אם רואים אנו, חלילה, שאב אינו מקפיד שבניו ימשיכו בדרכה של תורה, אף כי היה שמח לראותו הולך בדרך התורה, מכל מקום, אינו משקיע מאמץ לקיומו של הדבר, הרי זו ראייה, כי אותו אב, אינו מחבב את התורה. ■

כאשר נצבו כל נביאי הבעל נגד אליהו נביא ה'. באותה אסיפה, אמר להם אליהו: "נאם הפעל (הוא האלקים) לכו אֶתְכִיּוּ" ('מלכים' א יח). וצריך עיון: "כיצד אפשר לומר ללכת אחרי הבעל"? אלא בודאי, לא היו כמרים של בעל ממש, אלא רבנים שהורו כדן והאמינו בכל, רק שהוסיפו הוראה נוספת, שיעבדו גם לבעל. והנה, אם ישאל אדם את רבו: "מה הדין כאשר מוחלט אצלו לאכול חזיר, אם הוא עדין מחויב בהנחת תפילין?" ברור שהתשובה תהא שאין קשר בין הדברים. ישנו חיוב לקיים כל מצוה בפני עצמה, לכן חייב אדם להניח תפילין, גם אם אוכל חזיר.

כל זה נכון באשר לשאר דיני התורה. אולם, אם יאמר אדם, שמוכן להאמין בכל עיקרי האמונה, חוץ מאחד. דהיינו: ש"ב עיקרים הוא מקבל ובאחד הוא כופר, בזה צריך לומר, שלכל אמונתו אין ערך. ואינו בכלל ישראל, כמבואר בפירוש המשניות להרמב"ם (ב'סנהדרין' פרק 'חלק');

'... וכשנתקלקל לאדם יסוד מאלה היסודות הרי יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא צדוקי ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות ומצוה לשונאו ועליו נאמר: "הלאו קִשְׁנָאִיךָ ה' אֶשְׁנָא". (תהלים' קלט)

זהו מה שאמר אליהו: "אם בעיניכם ראוי לעבוד את הבעל, הרי תוכלו ללכת אחריו לגמרי, כי כבר אין ערך לכל האמונה והעבודה שלכם".

והוסיף הגר"ח ואמר: "בסוף פרשת 'וילך' נאמר: "פִּי יִדְעֵתִי אֶתְכִיּוּ מוֹתִי פִּי הִשְׁחֵת תִּשְׁחֲתוּן וְסִרְתֶּם מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֲתֶם וְנִקְרְאת אֲתֶם הַרְעָה בְּאֶתְרֵי הַיָּמִים פִּי תַעֲשׂוּ אֶת הַרְעָה פְעִינִי ה' הַהֲקַעִסוּ בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם" ('דברים' לא כט). ולעיל נאמר: "וְהָיָה פִּי תִמְצָאן אֹתוֹ כְּעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְפָנָיו לְעַד פִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִכְרוֹ" ('דברים' לא כא). כונת הכתובים ללמדנו; שיש רק עצה אחת למצב של "הִשְׁחֵת תִּשְׁחֲתוּן" ('שם);

את הדברים דלהלן; סיפר הג"ר יוסף דב סולוביצ'יק זצ"ל (בירושלים שנת תשכ"ד) **והם מובאים כפי שכתבם אחד מתלמידיו;**

בעיר פטרבורג היתה בשנת תרע"א (לפני 100 שנה) אסיפה גדולה של רבנים, שבה דנו בבעיות בעניני דת שעמדו על הפרק, כגון: אישור רבנים על ידי השלטונות. וכמו כן; הצורך באישור מטעם הממשלה למלמדים של תשב"ר. הג"ר חיים מבריסק זצ"ל התנגד מאוד לגזירות אלו, כי בגללן היו הרבנים והמלמדים נאלצים ללמד לימודי חול. שאר הרבנים היו בדעה הפוכה. והמצדדים כמותו היו, עורכי הדין והרבנים מטעם המלכות, אשר חששו, שאם כל הרבנים ילמדו לימודי חול, לא יהיה צורך בהם, לפי שכל בני הישיבות יהיו בקיאים כמותם בעניני החול. היה שם גם עורך דין חילוני בשם שלוסברג, שהצטרף אל המתנגדים להגר"ח, כי הבין שעמדת הגר"ח היא לטובת הדת.

הג"ר חיים עוזר גרודז'ינסקי זצ"ל, היה ראש האסיפה. והתנה מראש, שתפקידו כיושב ראש לא יחול כלפי הגר"ח. אי לכך, לא היה הגר"ח כפוף ליושב ראש ויכול היה ליטול לעצמו את רשות הדיבור, גם ללא רשות מהיו"ר. ואכן, כך היה. כל המשתתפים יכלו לדבר לפני הנאספים, רק אחרי קבלת רשות מהיו"ר. ורק הגר"ח שיסע את דברי הנואמים בקריאותיו והערותיו. טענותיהם של מתנגדיו אשר דרשו שיבקש את רשות הדיבור לא נתקבלו, שכן מראש הותנה על כך ע"י יו"ר האסיפה.

במשך האסיפה, היו פניות חוזרות ונשנות אל הגר"ח שגם הוא ינאם בפני הנאספים, רק לאחר הפצרות רבות, ניאות לשאת את דבריו. וכך אמר:

"כבר בימי קדם, התקיימה אסיפה דומה לאסיפה זו, גם בה דנו בשאלה יסודית בעניני דת. והמצדדים בצדדיה השונים של השאלה עמדו למנין. היה זה בהר הכרמל,

תבצע 3 DVD 10-2 ש"ח בלבד
ספרית שופר 860 הרצאות ב-300 ש"ח
03-6777779

נופסי 'בין הזמנים' סוכות במלון "יפה נוף ערד"

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

מיום ראשון עד יום רביעי * 3 לילות

כ"ה-כ"ח תשרי 11/10/23-26

פנסיון מלא 3 ארוחות

הרצאות, בריכה, פעילות לילדים

רישום בטלפון 03-6777779

נותרו חדרים אחרונים לכאן חיי כפלים לילה ראשון חנם לילה שני 500 ש"ח כווג אפשרות ללילה אחד

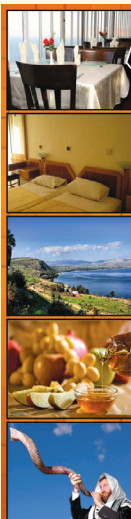
תחנת הרשמה לתלמידים/ות

לכל הגילאים לפנימיות ובתי ספר תורניים לבעל/יות תשובה בכל רחבי הארץ עמותת הרב ניסים שובע 050-4188650

להזמנת

הרב אמנון יצחק שליט"א לאזור מגוריו או לכולל אברכים (לכולל בשעות הבוקר)

050-6788867 יהונתן

ראש השנה "אוצרות חיים"

במלון פלטרין-טבריה

רביעי-מוצש"ק 2011-10-01/09-28 כט' אלול-ג' תשרי תשע"א

פנסיון מלא!

- פעילות לילדים
 - בעל תוקע יר"ש
 - הרצאות מרתקות
 - שתיה חמה וקרה- חופשי
 - גלאט כשר, משגיח צמוד
 - תפילות מיוחדות בנוסח ירושלמי בנך
 - סעודות עשירות
 - כולל ארוחת צהריים בהגעה
- ההזרזו להרשם. מספר המקומות מוגבל! * אפשרות להסעה**

- הרב **אורי יצחק** שליט"א
- הרב **אמנון בן סימון** שליט"א
- הפייטן **משה כהן** הי"ו
- לנשים הרבנית **אוריגנה בן סימון** תח"י

לפרטים: אוצרות חיים, התקווה 73, תל אביב 03-6880091 | 050-3131740-1

ההרשמה ל"סוכות" במלון 'אריסטון' בעיצומה

מחבואים

על כך, שאין מחפשים אותו, ככתוב: "נאנכי הספר אסתיר פני" (דברים' לא יח). הוא, כביכול, מסתתר מפנינו כדי שנחפש אותו ונרים עצמנו משפל המדרגה של הארציות והגשמיות, שאנו שרויים בהן כל הימים. ועלינו מוטלת החובה, שלא להתיאש מלחפש את הבורא, המסתתר מאתנו, עד שנמצא אותו, שנאמר: "ובקשם משם את ה' אלקיך ומצאת פי תדקשנו בכל לבבך ובכל נפשך" (דברים' ז כט) ■

הקט של הנכד ושאל אותו בנימה של התרפקות: "למה תבכה, בני?" "שיחקתי במחבואים עם כמה חברים" השיב הילד המתיפח "ולפי כללי המשחק התחבאתי במקום אחד. וחברי היו צריכים לחפש אותי. והנה חלפה שעה ארוכה כשהנני שוהה במחבוא ואף אחד אינו מחפש אותי." ר' ברוכל הרגיע את נכדו במילים חמות. ולאחר שיצא מחדרו, קרא בהתרגשות: "אף הקב"ה, כביכול, בוכה במסתרים ומצר

הצדיק רבי ברוכל ממז'יבו' (נכדו של הבעש"ט), נהג להסתגר בכל יום בחדר תלמודו למשך כמה שעות, כדי לעסוק בתורה ובעבודת ה'; בני ביתו של הצדיק וחסידיו המקורבים, היו מונעים עצמם מלבוא אל ר' ברוכל בשעות אלו, שלא להפריע את הצדיק בהתבודדות היומית שלו. פעם, התפרץ לחדרו של ר' ברוכל, אחד מנכדיו הקטנים, כשהוא ממרר בבכי עז. החליק ר' ברוכל שתי ידיו על ראשו

התקליטור העולמי

לאור הצמאון הרב,

הוחלט לכסות את כל בתי האב בישראל

1,750,000 ^{DVD} שיחולקו חינם

ניתן לרכוש מנית זכות בסך 4000 ש"ח בלבד!

להתחלת המבצע אפשרות עד 10 תשלומים

הדיסק כולל בתוכו:

כל ספרי חברותא של הרה"ג יעקב שולביץ שליט"א פרוש ל'תלמוד בבלי'.
כל ספרי הרה"ג אברהם חיים עדס שליט"א: ארבעת המינים, דיני רפואה
בשבת, שמיטה, חנוכה, שבת בתפארתה, דיני דרבנן, פאת זקנך ועוד...

כל ספריו של הרה"ג יעקב לוגסי שליט"א: ברומו של עולם 10 כרכים, עמלנו,
אגרת לבת ישראל, נפשי בשאלתי, ישראל סגולתו, ואני תפילתי, מלמדים,
מראות, משפט, מלאכת ה', בעקבתא דמשיחא, שערי פרנסה...

כל ספרי הרה"ג משה אבגי שליט"א סדרת 'חכמת המצפון' כולל מועדים.
וכל ספרי הכשרות של הרה"ג מרדכי עזרן שליט"א.

בנוסף הספרים: משניות, רמב"ם, טור, שלחן ערוך וחסד לאברהם.

עם סרטי DVD של הרה"ג אמנון יצחק שליט"א והספרים:

עולם התשובה, העיתונאי, הרצל והציונות ועוד.

בס"ד _____ תאריך _____

לכבוד בנק _____ כתובת הבנק _____ מס' הסניף _____

1- אני/הח"מ שם בעל/י החשבון _____ משפחה _____ מס' זהות / ח.פ. _____

רח' _____ עיר _____ מיקוד _____ טל. בבית _____ פלאפון _____

הוראה לחיוב חשבון ל'שופר':

או בחיוב האשראי:
מס' כרטיס _____ תוקף _____ / _____
סך החיוב _____ מס' תשלומים _____

קוד מסלקה		סוג חשבון		מס' חשבון בבנק			
בנק	סניף						
				2	3	9	2
אסמכתא / מס' מזהה של הלקוח בחברה							

נותנים לכם בזה הוראה לחיוב חשבון/נו"ה הנ"ל בסניפכם, בגין תרומתי ל"שופר" בסכומים ובמועדים שיומצאו לכם מידי פעם בפעם באמצעי מגנטי, או רשימות ע"י "שופר" כמפורט מטה ב"פרטי ההרשאה".
(2) ידוע לילינו כי: א. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה ממני/מאתנו בכתב לבנק ול"שופר" שתכנס לתוקף, זום עסקים אחד לאחר מתן ההודעה בבנק וכן ניתנת לביטול עפ"י הוראת כל דין. ב. אהיה/נהיה רשאי/ים
לבטל מראש חיוב מסוים ובלבד, שהודעה על כך תימסר על ידי/נו לבנק בכתב, לפחות יום עסקים אחד לפני מועד החיוב. ג. אהיה/נהיה רשאי/ים לבטל חיוב, לא יותר מתשעים ימים ממועד החיוב, אם אוכח/נוכח
לבנק, כי החיוב אינו תואם את המועדים או הסכומים שנקבעו בכתב ההרשאה, אם נקבעו. (3) ידוע לילנו כי הפרטים שצוינו בכתב ההרשאה ומילויים, הם נושאים שעל/נו להסדיר את המוטב. (4) ידוע לילנו כי סכומי
החיוב עפ"י הרשאה זו, יופיעו בדפי החשבון וכי לא תישלח לילנו ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה. (5) הבנק יפעל בהתאם להוראות בכתב הרשאה זה, כל עוד מצב החשבון אפשר זאת, וכל עוד לא תהיה
מניעה חוקית או אחרת לביצוען. (6) הבנק רשאי להוציא/נו מן ההסדר המפורט בכתב הרשאה זה, אם תהיה לו סבה סבירה לכך, וודיע לילנו על כך מידי לאחר קבלת החלטתו, תוך ציון הסיבה. (7) נא לאשר ל"שופר"
בספח המחובר לזה, קבלת ההוראה אלו ממני/מאתנו.

פרטי ההרשאה

1. מסס החיוב ומסדור, יקבעו סמל לע"י "שופר" עפ"י (הנקודות לקביעתם).
2. סמל החיוב: סמן במסגרת המאומה

4000 ש"ח

לחיוב בתאריך: _____
20 לחודש _____ 30 לחודש _____

"שופר" ארגון להפצת יתדות מתחייב בזאת שלא למשוך מעבר לסכומים המגיעים לו.

חתימת בעל/י החשבון _____ תשלום 1 4 תשלומים 8 תשלומים 10 תשלומים

תורם נכבד, שים לב הוראה לחיוב חשבון זו אמורה להגיע לבנק דרך 'שופר' עליך לשלוח את הטופס ל'שופר' ת.ד. 2711 בני ברק. טל: 03-677779